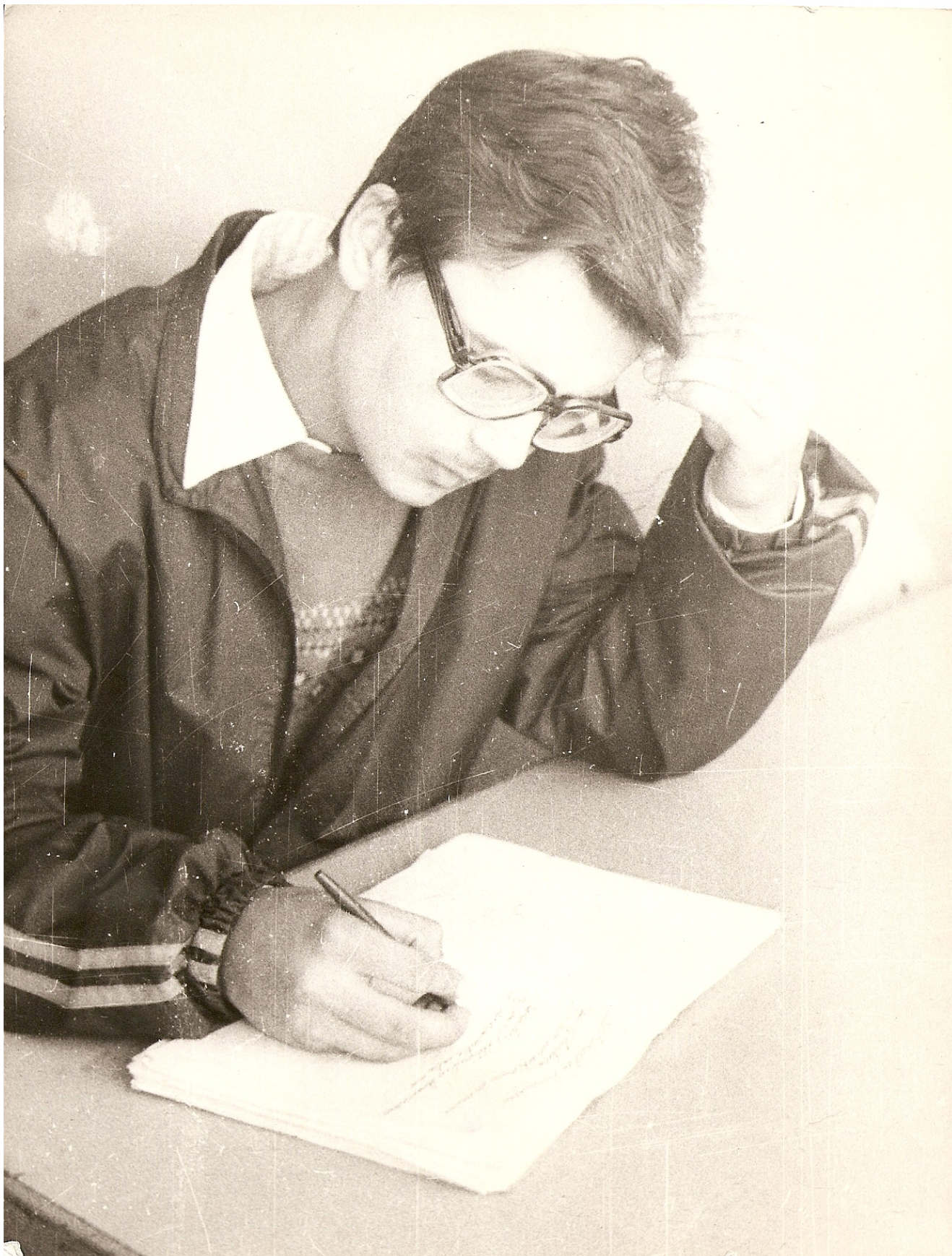

DUPĂ 20 DE ANI DE LA SINUCIDAREA SA POETUL AUREL ONIȘOR A ÎNVIAT!

written by J de S | 24/01/2014

Miercuri a fost lansat volumul de poezii „Semnul la care te vei opri să bei apă”. Poeziile aparțin poetului Aurel Onișor, care a decedat acum 20 de ani, sinucigându-se. Onișor reușește totuși să trăiască prin poemele sale, care, deși

scrise în anii `80, sunt încă actuale.

Aurel Onișor s-a născut în anul 1967 în orașul Beclean. Copilăria și-a petrecut-o la casa de copii din Beclean. „Mai târziu ne-am întâlnit în izolatorul orfelinatului, tratându-ne de purici și scabie. Alteori scotoceam în vaste gunoaie cioburi de sticlă colorată sau o bucată de ciocolată. Deseori ne aflam pe coridoarele întunecate unde, printre lacrimi negre, împărțeam pe ascuns felia de pită, pasajele din biblie și poeziile lui Eminescu”, povestește poetul Nicolae Avram, prietenul cel mai bun al lui Aurel Onișor.

Încă din timpul școlii Aurel Onișor a început să citească mult, fiind impresionat de Eminescu, Dostoievski, Bacovia sau Pușkin. Cu poeziile sale a câștigat numeroase concursuri locale, dar și naționale. Viața începe să i se schimbe în anul 1992, când constată că mariajul, din care a rezultat și un băiat, eșuează.

În timpul care-i rămânea liber, între două primejdii, Onișor citea sau traducea din clasicii ruși, uneori între două internări la spitalul de boli psihice din Bistrița. Era ceva în el care nu-i dă pace. „Îmi mărturisea mereu că auzea înlăuntrul său un glas. O voce care-i spunea că trebuie să moară,” completează Nicolae Avram într-o scurtă biografie a poetului. După ultima înfățișare la judecătorie pentru divorț, rămas fără slujbă, bolnav și pe punctul de a-și pierde locuința hotărăște în 29 spre 30 septembrie 1994, pe când avea doar 27 de ani, să-și pună capăt zilelor, spânzurându-se în apartamentul său.

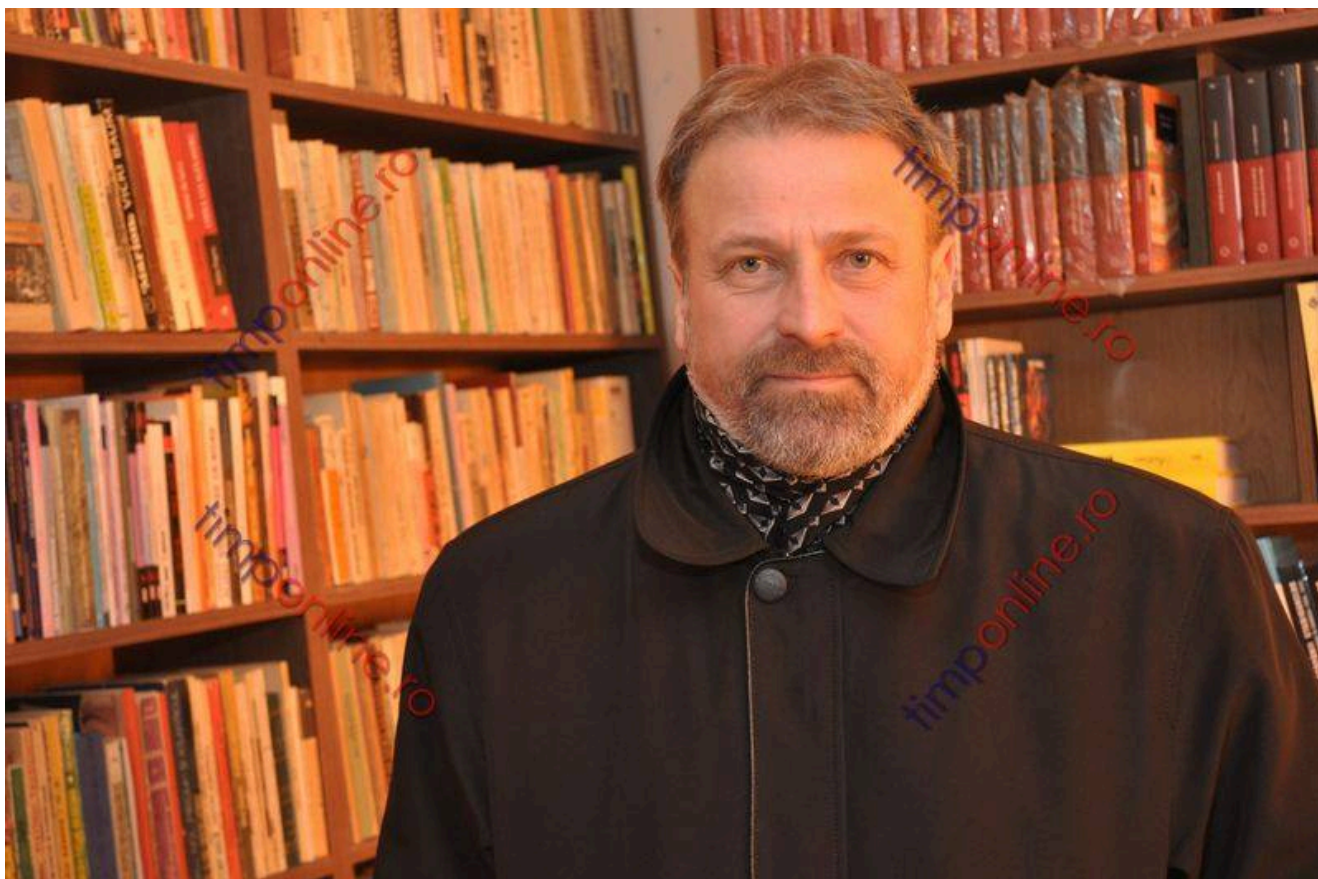

Nicolae Avram: “Faptul că azi lansăm cartea lui Aurel Onișor la 20 de ani de la moartea lui – în septembrie se împlinesc două decenii de când a ales să se sinucidă – ne arată faptul că scrisul lui a rezistat și că el trăiește prin versurile lui. Ne-a lăsat o carte formidabilă. Manuscrisele lui au rămas la mine și am reușit să le salvez. Nu le-am putut tipări mai devreme. Când am ieșit de la casa de copii, pentru Aurel Onișor șocul a fost mai mare decât pentru noi, ceilalți. Nu a putut suporta societatea. A văzut lumea în care trăiește. Lipsurile pentru un copil de la casa de copii se simt cel mai mult când iese de acolo. Atunci începe scrâșnirea dinților și durerea cea mare. Chiar și eu când am ieșit, am locuit într-o căpiță de fân pe malul Someșului. Am stat acolo inclusiv iarna. Nu știu cum am reușit să supraviețuiesc. Un alt prieten al nostru s-a salvat călugărindu-se. În ce-l privește pe Aurel Onișor, nu pot spune prea multe despre poezia lui, așa cum nu pot spune nimic despre a mea. Au fost cronici frumoase în presa literară. Dacă după 20 de ani manuscrisele lui rezistă, înseamnă că poezia lui a trecut proba timpului. Pentru un scriitor este formidabil să treci proba timpului. E o poezie rară de tot în peisajul poeziei noastre de astăzi”.

Editorul celor două cărți, Claudiu Komartin: “Cele două cărți aparțin unor oameni care au crescut împreună, au trecut prin aceleași încercări și au fost martori și participanți la ororile și dificultățile crâncene din acel mediu. Dacă Aurel Onișor a ales să plece dintre noi la 27 de ani, o vârstă la care alții se pregătesc să se apuce de scris, iată Nicolae Avram a reușit ca, după cinci volume de poezie - ultimele două “Federeii” și “All Death Jazz” apărute la Casa de Editură Max Blecher - să se impună ca una dintre vocile importante din poezia ultimilor ani. Sunt două destine care pornesc cumva împreună și se despart la un moment dat. Pentru mine, faptul că Nicolae s-a preocupat, s-a zbatut, a luptat pentru apariția poemelor postume ale prietenului său din adolescență și din tinerețe e un semn că avem de-a face nu numai cu un scriitor, ci și cu un caracter și asta pentru că poezia lui Aurel Onișor merită să fie citită de oameni și după 20 de ani chiar dacă acești cititori pot avea alte repere culturale, dar care sunt sigur că vor descoperi în versurile lăsate de Onișor scânteierile unui poet excepțional, foarte înzestrat, dar pe care viața l-a priponit într-o zonă întunecoasă și dureroasă. Asta se simte în fiecare rând pe care l-a scris. Aceste secvențe lăsate de Onișor au și rafinament, delicatețe, dar au și acea voce care nu se lasă înăbușită nici după două decenii”.

Directorul Bibliotecii Județene, Ioan Pinte: “Mi-am dat seama că pe cei doi îi învecinează această tristețe terifiantă, această urâtenie a vieții. Nu știu cum s-a întâmplat, dar Onișor a avut o viață extrem de grea, iar această viață se oglindește în poezia lui. Poezia lui seamănă cu viața lui și viața lui cu poezia lui. Este extrem de important că numele lui e readus în actualitate pentru că avem de-a face cu un poet foarte important, veșnic tânăr, dar care propune o poezie care îi aparține. În anii 80, orice poet tânăr era influențat de Generația 80, dar Aurel Onișor face excepție. Nu e influențat de Generația 80. El scrie cu propriile unelte, are propria lui strategie lirică, iar dacă undeva se întâlnește cu marea poezie, e în această profunzime a tristeții, a durerii, a insului care se simte părăsit de toată lumea. Singura care îl mai protejează și îl mai apără este poezia. Dacă vorbim despre Onișor și reapariția lui prin această editare de carte, vorbim despre un poet care a avut și are ceva de spus. E un autor care, dacă critica literară îl va citi cu atenție, va fi reasezat acolo unde îi este locul”.

Sursa: Timp Online, Foto: Timp Online, Bistrițeanul.